ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 22ας Ἰουλίου 1982

περί τῆς ἐνισχύσεως πού σχεδιάζει νά χορηγήσει ἡ βελγική κυβέρνηση γιά τήν ἐπέκταση τῆς ἱκανότητας παραγωγῆς ἐπιχειρήσεως πού παρασκευάζει μεταλλικά νερά καί λεμονάδες

(Τά κείμενα στή γαλλική καί ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τά μόνα αὐθεντικά)

(82/775/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο,

'Αφοῦ ἔταξε στούς ἐνδιαφερομένους, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, προθεσμία νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους καί ἔχοντας ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

'Εκτιμώντας:

I

ὅτι ὁ βελγικός νόμος τῆς 17ης 'Ιουλίου 1959 καί τό σχετικό ἐκτελεστικό βασιλικό διάταγμα τῆς 17ης Αὐγούστου 1959 [1] καθιέρωσαν ἐνισχύσεις γιά τή βελγική οἰκονομία πού ἀποσκοποῦν ἰδίως νά διευκολύνουν τήν πραγματοποίηση ἐπενδύσεων ἀπό τίς δικαιούχους ἐπιχειρήσεις· ὅτι οἱ ἐνισχύσεις αὐτές συνίστανται σέ ὁρισμένες ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίου, σέ κρατικές ἐγγυήσεις καί σέ ἀπαλλαγή ἀπό τό φόρο ἀκίνητης περιουσίας γιά πέντε τό πολύ χρόνια·

ὅτι, κατά τήν ἐξέταση τοῦ ἐν λόγω νόμου, σύμφωνα μέ τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφοι 1 καί 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ 'Επιτροπή διαπίστωσε ὅτι ὁ νόμος αὐτός ἀποτελεῖ καθεστώς γενικῶν ἐνισχύσεων πού δέν περιέχει κανένα τομεακό ἤ περιφερειακό στόχο· ὅτι οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπει ἐφαρμόζονται σέ ὅλες τίς ἐπενδύσεις χωρίς διάκριση ἐπιχειρήσεων, περιφερειῶν ἤ τομέων· ὅτι ἐπομένως δέν μποροῦσαν νά ἐπωφεληθοῦν ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό α καί γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι, ἐλλείψει τομεακῶν ἤ περιφερειακῶν προδιαγραφῶν, ἡ 'Επιτροπή ἀδυνατοῦσε νά ἐκτιμήσει τίς ἐπιπτώσεις τῶν γενικῶν αὐτῶν ἐνισχύσεων στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί στόν ἀνταγωνισμό καί νά ἐκτιμήσει, ἐπομένως, τό ἄν συμβιβάζονται μέ τήν κοινή ἀγορά·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ αὐτόν τόν τύπο καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ 'Επιτροπή συνηθίζει νά ἀποδέχεται τίς τελευταῖες, ἐφόσον πληροῦται μία ἀπό τίς δύο ἀκόλουθες προϋποθέσεις: τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν 'Επιτροπή εἴτε γιά τό σχέδιο περιφερειακῆς ἤ τομεακῆς ἐφαρμογῆς εἴτε, ὅταν αὐτό δέν τῆς φαίνεται δυνατό, γιά τίς μεμονωμένες καί σημαντικές περιπτώσεις ἐφαρμογῆς·

ὅτι, σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση 75/397/ΕΟΚ τῆς 'Επιτροπῆς [2], ἡ κυβέρνηση τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου πρέπει νά ἀνακοινώνει ἐκ τῶν προτέρων καί ἐγκαίρως στήν 'Επιτροπή τίς μεμονωμένες σημαντικές περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τοῦ προαναφερόμενου νόμου τῆς 17ης 'Ιουλίου 1959, ἔτσι ὥστε νά μπορεῖ ἡ 'Επιτροπή νά κρίνει ἄν συμβιβάζονται μέ τήν κοινή ἀγορά·

II

ὅτι, μέ ἐπιστολή τῆς 13ης 'Απριλίου καί τῆς 30ῆς 'Ιουνίου 1981, ἡ βελγική κυβέρνηση ἐνημέρωσε τήν 'Επιτροπή γιά τήν πρόθεσή της νά ἐφαρμόσει τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τόν ἐν λόγω νόμο γιά τίς ἐπενδύσεις ἐπιχείρησης πού παρασκευάζει μεταλλικά νερά καί λεμονάδες·

ὅτι οἱ ἐπενδύσεις γιά τίς ὁποῖες χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση αὐτή ἀνέρχονται σέ 806 ἑκατομμύρια βελγικά φράγκα· ὅτι συνίστανται κατά κύριο λόγο σέ ἐπέκταση τῶν μονάδων παραγωγῆς, ἀποθεματοποιήσεως καί ἀποστολῆς ἔτσι ὥστε νά ἐπιτραπεῖ στήν δικαιοῦχο ἐπιχείρηση νά αὐξήσει οὐσιωδῶς, τά ἑπόμενα χρόνια τόν κύκλο ἐργασιῶν της· ὅτι ἡ αὔξηση αὐτή ἐπιτρέπει στήν ἐπιχείρηση νά δημιουργήσει δέκα νέες θέσεις ἀπασχολήσεως·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση θά εἶχε μορφή ἐπιδότησης ἐπιτοκίου καί φορολογικῶν πλεονεκτημάτων καί ὅτι, ἐπομένως, θά ἀνέρχονται σέ καθαρό ἰσοδύναμο ἐπιδοτήσεως στό 7,5 % περίπου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπένδυσης·

ὅτι ὁ ἐν λόγω παρασκευαστής διοχετεύει τήν παραγωγή του τόσο στό Βέλγιο ὅσο καί στήν ἀγορά τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν·

III

ὅτι οἱ τομεῖς τῶν μεταλλικῶν νερῶν καί τῶν λεμονάδων στήν Εὐρωπαϊκή Κοινότητα χαρακτηρίζονται κατά τή διάρκεια τῆς τελευταίας δεκαετίας ἀπό σταθερή αὔξηση τῶν παραγόμενων ποσοτήτων· ὅτι ἡ κατανάλωση τῶν ποτῶν αὐτῶν αὐξήθηκε συνεχῶς παρά τίς ἐποχιακές διακυμάνσεις· ὅτι οἱ προοπτικές γιά τούς δύο αὐτούς τομεῖς εἶναι καλές ἔστω καί ἄν ὑπάρχει κάποια ὑπερπάρκεια παραγωγῆς στόν τομέα τῶν λεμονάδων·

ὅτι ἡ παραγωγή καί ἡ πώληση τῶν ἴδιων αὐτῶν προϊόντων στό Βέλγιο σημείωσε, κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου ἀναφορᾶς, ἐξέλιξη παρόμοια μέ αὐτή πού σημειώθηκε ἐντός τῆς Κοινότητας· ὅτι ἡ βελγική ἰδίως παραγωγή μεταλλικῶν νερῶν σημείωσε αὔξηση κατά 53 % στή διάρκεια τῶν τελευταίων πέντε χρόνων· ὅτι, κατά τή διάρκεια τῆς ἴδιας περιόδου, οἱ ἐξαγωγές πρός τά ἄλλα Κράτη μέλη ὑπερδιπλασιάστηκαν καί ὅτι μειώθηκαν οἱ εἰσαγωγές μεταλλικῶν νερῶν προελεύσεως ἄλλων Κρατῶν μελῶν·

[1] Moniteur Belge τῆς 29. 8. 1959.
[2] ΕΕ ἀριθ. L 177 τῆς 8. 7. 1975, σ. 13.

ὅτι ἡ ἐπιχείρηση στήν ὁποία θά χορηγηθοῦν οἱ ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τό βελγικό νόμο τῆς 17ης Ἰουλίου 1959, παράγει τό 50 % περίπου τῶν μεταλλικῶν νερῶν στό Βέλγιο καί κατέχει σημαντικό τμῆμα τῆς παραγωγῆς λεμονάδων· ὅτι πραγματοποιεῖ περίπου τό 40 % τοῦ κύκλου ἐργασιῶν της μέ ἐξαγωγές πρός τά ἄλλα Κράτη μέλη· ὅτι μπόρεσε νά αὐξήσει τό συνολικό κύκλο ἐργασιῶν της σέ 75 % περίπου κατά τά πέντε τελευταῖα χρόνια καί νά αὐξήσει τήν ἱκανότητα παραγωγῆς της πάνω ἀπό 50 % κατά τήν ἴδια περίοδο· ὅτι σύμφωνα μέ δημοσιογραφικές πληροφορίες φαίνεται ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐπιχείρηση σκοπεύει νά ἐλέγξει νέες ἀγορές σέ ἄλλα Κράτη μέλη, ἰδίως μετά τήν αὔξηση τῆς ἱκανότητας παραγωγῆς πού θά πραγματοποιήσει·

ὅτι, μετά ἀπό ἀνάλυση τῶν γεγονότων αὐτῶν καί ἔχοντας ὑπόψη τίς συμπληρωματικές πληροφορίες πού χορήγησαν οἱ βελγικές ἀρχές, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφάσισε νά κινήσει, στίς 22 Ἰουλίου 1981, τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης ΕΟΚ ὅσον ἀφορᾶ αὐτό τό σχέδιο ἐνισχύσεως, κρίνοντας εἰδικότερο ὅτι δέν εἶχε ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ δικαιοῦχος ἐπιχείρηση δέν θά εἶχε προβεῖ στή σχεδιαζόμενη ἐπένδυση χωρίς τήν ἐνίσχυση πού ἔχει προγραμματιστεῖ· ὅτι στά πλαίσια τῆς διαδικασίας αὐτῆς οἱ βελγικές ἀρχές προέβαλαν κυρίως ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐπένδυση περιλαμβάνεται σ' ἕνα πρόγραμμα σφαιρικῆς μακροχρόνιας ἐπενδύσεως πού χωρίζεται σέ δύο φάσεις καί ἐν προκειμένω πρόκειται γιά τή δεύτερη φάση τοῦ προγράμματος αὐτοῦ· ὅτι ἡ Ἐπιτροπή δέν ἦταν ἀντίθετη σέ ἐνίσχυση πού εἶχε χορηγήσει ἡ βελγική κυβέρνηση γιά τήν πραγματοποίηση τῆς πρώτης φάσεως τό 1979· ὅτι ἐξάλλου ἡ ἐπιχείρηση συνιστοῦσε ἕνα ἀπό τά βασικά πλεονεκτήματα τῆς βιομηχανικῆς ἀναδιπλώσεως τῆς περιοχῆς ὅπου ἡ ἐπιχείρηση ἔχει τήν ἕδρα της, συμβάλλοντας στήν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων τῆς περιοχῆς·

ὅτι στά πλαίσια τῆς διαδικασίας πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἕνα Κράτος μέλος καί μία ἐπαγγελματική ὀργάνωση ἐπιβεβαίωσαν ὅτι συμμερίζονται τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς·

IV

ὅτι ἡ ἐνίσχυση πού ἔχει τήν πρόθεση νά χορηγήσει ἡ βελγική κυβέρνηση σέ ἐπιχείρηση πού παρασκευάζει μεταλλικά ὕδατα καί λεμονάδες μπορεῖ, λόγω τῆς φύσης της, νά ἐπηρεάσει τίς μεταξύ Κρατῶν μελῶν συναλλαγές καί νά νοθεύσει ἤ νά ἀπειλήσει νά νοθεύσει τόν ἀνταγωνισμό, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τήν εὐνοϊκή μεταχείριση τῆς ἐπιχείρησης αὐτῆς·

ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει τό καταρχήν ἀσυμβίβαστο μέ τήν κοινή ἀγορά τῶν ἐνισχύσεων πού πληροῦν τά κριτήρια πού ἀναφέρει· ὅτι οἱ παρεκκλίσεις ἀπό τό ἀσυμβίβαστο αὐτό πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, διευκρινίζουν τούς ἐπιδιωκόμενους στόχους πρός τό συμφέρον τῆς Κοινότητας καί ὄχι μόνο πρός τό συμφέρον τοῦ δικαιούχου τῆς ἐνίσχυσης· ὅτι οἱ παρεκκλίσεις αὐτές πρέπει νά ἑρμηνεύονται στενά κατά τήν ἐξέταση κάθε προγράμματος ἐνισχύσεως καί ἰδίως ὅτι ἐφαρμόζονται μόνο στίς περιπτώσεις πού ἡ Ἐπιτροπή μπορεῖ νά διαπιστώσει ὅτι χωρίς αὐτές ἡ λειτουργία τῶν νόμων τῆς ἀγορᾶς δέν θά ἐπέτρεπε, μόνη της, στίς δικαιούχους ἐπιχειρήσεις νά τηρήσουν στάση πού θά συνέτεινε στήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους πού προβλέπουν οἱ παρεκκλίσεις αὐτές·

ὅτι ἡ χορήγηση τῶν ἐν λόγω παρεκκλίσεων σέ ἐνισχύσεις πού δέν συνεπάγονται τέτοια συνεισφορά, θά σήμαινε ὅτι γίνεται ἀνεκτό νά ἐπηρεάζονται οἱ μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές καί νά νοθεύεται ἤ νά ἀπειλεῖται νά νοθευτεῖ ὁ ἀνταγωνισμός, χωρίς αὐτό νά δικαιολογεῖται ἀπό τό κοινοτικό συμφέρον· ὅτι μιά τέτοια ἀνοχή θά μποροῦσε νά προσφέρει ἀδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σέ ὁρισμένες ἐπιχειρήσεις καί σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη·

ὅτι, ὅταν ἐφαρμόζει τίς ἀρχές πού ὑπενθυμίζονται ἀνωτέρω, κατά τήν ἐξέταση τῶν μεμονωμένων περιπτώσεων πού ὑπάγονται στά καθεστῶτα γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά βεβαιώνεται ὅτι ἡ ἐνίσχυση ἀποτελεῖ, στά πλαίσια τῶν βασικῶν δραστηριοτήτων τῆς δικαιούχου ἐπιχείρησης, ἀπαραίτητο κίνητρο γιά τήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι ἄν δέν συνέβαινε αὐτό, ἡ ἐνίσχυση θά χρησίμευε κυρίως γιά νά αὐξηθεῖ ἡ οἰκονομική ἰσχύς τῆς δικαιούχου ἐπιχείρησης·

ὅτι, στή συγκεκριμένη περίπτωση, δέν φαίνεται νά ὑπάρχει τέτοια συνεισφορά·

ὅτι ἡ βελγική κυβέρνηση δέν μπόρεσε νά δώσει καί ἡ Ἐπιτροπή δέν μπόρεσε νά ἐπισημάνει καμιά δικαιολογία πού νά ἐπιτρέπει νά ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τίς προϋποθέσεις πού ἀπαιτοῦνται ὥστε νά ἐφαρμοστεῖ μιά ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό α καί γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ γιά τίς ἐνισχύσεις πού προορίζονται νά εὐνοήσουν ἤ νά διευκολύνουν τήν ἀνάπτυξη ὁρισμένων περιφερειῶν, ἡ ζώνη ὅπου πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ ἡ σχετική ἐπένδυση δέν περιλαμβάνεται στίς περιφέρειες, ἡ κοινωνικοοικονομική κατάσταση τῶν ὁποίων δικαιολογεῖ τή χορήγηση περιφερειακῶν ἐνισχύσεων στό Βέλγιο· ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθεῖ, ὑπέρ τῆς ἐνίσχυσης αὐτῆς, ὅτι θά εὐνοήσει ἤ θά διευκολύνει τήν ἀνάπτυξη τῆς περιφέρειας αὐτῆς καί ὅτι, τελικά, δέν εἶναι αὐτός ὁ πρωταρχικός σκοπός τῆς ἐνίσχυσης·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ ἐν λόγω ἐπένδυση δέν ἀποτελεῖ προφανῶς σχέδιο κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἤ σχέδιο πού νά μπορεῖ νά ἐπανορθώσει σοβαρή διαταραχή τῆς βελγικῆς οἰκονομίας·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση τῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων, ἐφόσον δέν ἀλλοιώνουν τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν κατά τρόπο πού θά ἀντέ-

κειτο πρός τό κοινό συμφέρον, ἡ ἐξεταζόμενη ἐνίσχυση δέν φαίνεται ἀπαραίτητη γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ τομέα ἤ τῆς ἐπιχείρησης, ἐνῶ μπορεῖ λόγω τῆς φύσης της νά ἀλλοιώσει τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν κατά τρόπο πού θά ἀντέκειτο πρός τό κοινό συμφέρον·

ὅτι πράγματι, δεδομένης τῆς προβλέψιμης ἀποδοτικότητας τῶν σχετικῶν ἐπενδύσεων, ἡ ἐπιχείρηση παρακινεῖται ἀπό τό ἴδιο τό συμφέρον της νά πραγματοποιήσει τίς σχεδιαζόμενες αὐξήσεις τῆς ἱκανότητας παραγωγῆς, γιά νά ἀνταποκριθεῖ ἄν μή τι ἄλλο, στήν τάση τῆς ζήτησης·

ὅτι ἐπίσης ἡ οἰκονομική κατάσταση τῆς ἐπιχείρησης δέν διαφέρει οὐσιαστικά ἀπό τήν κατάσταση τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων τοῦ τομέα, πού δέν δικαιοῦνται παρόμοιες ἐνισχύσεις·

ὅτι στήν πραγματικότητα ἡ 'Επιτροπή δέν ἦταν ἀντίθετη τό 1979 μέ τή χορήγηση ἐνισχύσεως στήν ἴδια ἐπιχείρηση, ὅταν εἶχε προβεῖ σέ ἄλλη αὔξηση τῆς ἱκανότητας παραγωγῆς της· ὅτι δέν μπορεῖ κανείς νά συναγάγει ἀπό αὐτό ὅτι ἡ 'Επιτροπή ἔχει τήν ὑποχρέωση νά ἐπιτρέψει αὐτόματα μιά νέα ἐνίσχυση στήν ἴδια ἐπιχείρηση· ὅτι στό μεταξύ, ἡ 'Επιτροπή ὑπέδειξε στά Κράτη μέλη ὅτι θά ἐφάρμοζε τίς παρεκκλίσεις ὡς πρός τήν ἀπαγόρευση ἐνισχύσεων πού προβλέπεται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 μέ μεγαλύτερη αὐστηρότητα στό μέλλον· ὅτι ἡ 'Επιτροπή ἔχει δείξει εὐρέως, ἰδίως στήν ἀπόφαση πού πῆρε γιά τήν ἐνίσχυση πού ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση σκόπευε νά χορηγήσει γιά ἐπένδυση πού εἶχε στόχο τήν αὔξηση τῆς ἱκανότητας παραγωγῆς ἑνός παραγωγοῦ τσιγάρων [1], ποιά θά ἦταν ἡ στάση της ἀπέναντι σέ παρόμοιες ἐνισχύσεις· ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐπιβεβαιώθηκε ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο στήν ἀπόφαση τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1980 [2]· ὅτι ἀπό τότε ἡ 'Επιτροπή υἱοθέτησε μόνιμα τήν ἴδια στάση· ὅτι ἡ στάση αὐτή δικαιολογεῖται ἀπό τήν οἰκονομική κατάσταση πού ἰσχύει ἐπί τοῦ παρόντος στήν Κοινότητα·

ὅτι, ἄν ληφθοῦν ὑπόψη τά ἀνωτέρω, τό σχέδιο ἐνισχύσεως τῆς βελγικῆς κυβερνήσεως δέν πληροῖ τίς προϋποθέσεις πού ἀπαιτοῦνται ὥστε νά ἐφαρμοστεῖ μιά ἀπό τίς παρεκκλίσεις τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό Βασίλειο τοῦ Βελγίου δέν μπορεῖ νά ἐκτελέσει τό σχέδιο πού κοινοποίησε στήν 'Επιτροπή στίς 13 'Απριλίου 1981, νά χορηγήσει δηλαδή τό εὐεργέτημα ὁρισμένων ἀπό τίς ἐνισχύσεις πού προβλέπονται ἀπό τό νόμο τῆς 17ης Ἰουλίου 1959 γιά τήν οἰκονομική ἐπέκταση καί τή δημιουργία νέων βιομηχανιῶν σέ ἐπιχείρηση πού παρασκευάζει μεταλλικά νερά καί λεμονάδες καί εἶναι ἐγκατεστημένη στήν ἐπαρχία τῆς Λιέγης.

Ἄρθρο 2

Τό Βασίλειο τοῦ Βελγίου ἐνημερώνει τήν 'Επιτροπή, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπά τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ἀπόφασης, σχετικά μέ τά μέτρα πού ἔλαβε γιά νά συμμορφωθεῖ πρός αὐτήν.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τοῦ Βελγίου.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 22 Ἰουλίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς

---

[1] ΕΕ ἀριθ. L 217 τῆς 25. 8. 1979, σ. 17.

[2] Ὑπόθεση 730/79, ἀπόφαση τῆς 17. 9. 1980, Συλλογή τῆς Νομολογίας τοῦ Δικαστηρίου 1980-7, σ. 2671.